

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 3Obo/8/2018  
Identifikačné číslo spisu: 7016200439  
Dátum vydania rozhodnutia: 20.12.2018  
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7016200439.1

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Veselej Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Kataríny Pramukovej, v právnej veci žalobcu: JUDr. Jozef Tarabčák, so sídlom Hlavná 13, 080 01 Prešov, správca konkurznej podstaty úpadcu Lýdia-Jovsa, spol. s r.o., so sídlom Jovsa 267, 072 32 Jovsa, IČO: 31 725 121, proti žalovanému: Peter Marič, so sídlom Dolnohorská 66, 949 01 Nitra, IČO: 40 495 400, zast. prof. JUDr. Petrom Vojčíkom, CSc., so sídlom Rázusova 28, 040 01 Košice, o neúčinnosť zmluvy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 14Cbi/1/2016-246 zo dňa 16. novembra 2017, jednomyselne, takto

### rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 14Cbi/1/2016-246 zo dňa 16. novembra 2017 p o t v r d z u j e .
- II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Krajský súd Košice rozsudkom č. k. 14Cbi/1/2016-246 zo dňa 16. novembra 2017 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania.

2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným dňa 26. júna 2006 domáhal, aby súd určil, že Zmluva o spolupráci zo dňa 1. marca 2005 uzatvorená medzi žalovaným Petrom Maričom a úpadcom Lýdia-Jovsa, spol. s r.o., je voči veriteľom úpadcu právne neúčinná. Poukázal na podmienky uvedené v zmluve pre zmluvné strany s odvolaním sa na jednotlivé články zmluvy. Citoval ustanovenie § 15 ods. 1 a 4 písm. d/ ZKV, ustanovenia § 16 ods. 1 a 2 ZKV. S odkazom na ustanovenie § 15 ods. 1 ZKV, z ktorého je zrejmé, že na úspešné odporovanie právnych úkonov v konkurznom konaní je potrebné splnenie zákonom stanovených podmienok a že jednou zo základných z podmienok odporovania je, aby odporované úkony boli právnymi úkonmi urobenými dlžníkom, ak ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky úpadcu v konkurznom konaní. Konštatoval, že z obsahu Zmluvy o spolupráci zo dňa 1. marca 2005 vyplýva, že táto základná podmienka odporovateľnosti právnych úkonov dlžníka absentuje - teda, že nebola splnená podmienka získania prospechu z odporovateľného právneho úkonu dlžníka. V bodoch 9 a 10 odôvodnenia citovaného rozhodnutia uviedol, že nebola

splnená ani ďalšia zákonná podmienka odporovateľnosti, ukrátenie uspokojenia veriteľov vymáhateľnej pohľadávky úkonmi dlžníka, ktorých sa neúčinnosti žalobca domáhal. Na základe tohto zistenia konajúci súd dospel k záveru, že obsah zmluvy o spolupráci nenasedčuje snahe žalovaného odčerpať zisk, ale skôr nasvedčuje opak, že žalovaný sa snažil uhrádzať mzdy a splatné záväzky spoločnosti. Za takúto skutočnosť označil aj fakt, že žalovaný sa zaviazal v článku I zmluvy - nakúpiť a predat' tovar pre piliarsku výrobu vo vlastnom mene a na vlastné náklady a poskytnúť pôžičku vo výške prevádzky piliarskej výroby. Následne citoval článok v časti III. bode C 2 zmluvy, v ktorom sa žalovaný zaviazal zaplatiť nájom vo výške plnenia z piliarskej výroby dosiahnutého za obdobie od 1. marca 2005 do 20. decembra 2005 a že sa zaviazal poskytnúť spoločnosti pôžičku, ktorú aj poskytol. S poukazom na uvedené dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky odporovateľnosti vymáhateľnej pohľadávky konkurzného veriteľa a zároveň ukracovanie uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľov a preto žalobu zamietol a o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 C. s. p.

3. Proti tomto rozsudku v zákonnej lehote sa odvolal žalobca podaním doručeným súdu dňa 12. decembra 2017 (list v spise č. 249) a navrhol nezákonný rozsudok zmeniť tak, že Zmluva o spolupráci zo dňa 1. marca 2005 uzatvorená medzi žalovaným a úpadcom je neúčinná voči konkurzným veriteľom úpadcu a aby mu priznal nárok na náhradu trov konania.

4. V odôvodnení odvolania poukázal na uznesenie dovolacieho súdu, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1ObdoV/19/2014 zo dňa 25. februára 2006, ktorým dovolací súd zrušil prvostupňový rozsudok v poradí už tretí, ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu, že vec bola vrátená súdu prvého stupňa s tým, že súdy sú viazané názorom dovolacieho súdu. Odvolateľ namietal, že po zrušení prvostupňového rozsudku, už súd prvého stupňa svoj pôvodný záver o neplatnosti zmenil, považoval zmluvu o spolupráci za platnú a žalobu zamietol. Jeho námietku dôvodil tým, že tak urobil bez toho, aby vykonal akékoľvek dokazovanie alebo prípadne naznačil, že ide o žalobu posudzovať z iného pohľadu, ako tomu bolo v zrušenom rozsudku, a ako to nariadil dovolací súd. Podľa odvolateľa preto konajúci súd postupoval v rozpore s ustanovením § 181 ods. 2 C. s. p. a takýmto spôsobom zamedzil žalobcovi, aby aspoň tušil akým smerom sa uberajú myšlienkové pochody súdu, čím bol naplnený dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Podľa odvolateľa ide o nepreskúmateľný rozsudok tak isto, ako bol aj predtým zrušený rozsudok. Skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, podľa odvolateľa je zrejmé z nedostatku náležitostí, ktoré by malo rozhodnutie obsahovať v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 C. s. p. a taktiež záver súdu, že absentuje základná podmienka odporovateľnosti, neobsahuje žiadne odôvodnenie. Odvolateľ upozornil na jeho podanie zo dňa 26. mája 2008, ktoré doručil o dani k pridanej hodnote k dani príjmov za rok 2005, z ktorého jednoznačne vyplýva, že za rok 2005 bola zvýšená strata oproti roku 2004. Z hospodárskych výsledkov a pokladničných dokladov bolo preukázané, že náklady uhrádzal úpadca a nie žalovaný, príjmy za rok 2005 z výroby boli iba vo výške 277 452,- Sk, avšak výdavky boli 1 260 611,- Sk, z čoho je zrejmé, že práve konaní žalovaného došlo k ukráteniu veriteľov úpadcu. V novom konaní žalobca preto navrhol v tomto smere dokazovanie doplniť, konkrétne dôkazom - súpisom pohľadávok doloženým konkurznému súdu a zároveň preukazujúcim, že v čase uzatvorenia spornej zmluvy, pohľadávky existovali. Podľa odvolateľa, preto súd zákonným spôsobom (§ 204 C. s. p.) dokazovanie nevykonal, teda listinu neprečítal a ani neoznámil jej obsah. Tento fakt potvrdzuje aj zápisnica z pojednávania zo dňa 19. októbra 2017, následkom čoho ide o nezákonný rozsudok, ktorý je podľa žalobcu potrebné zmeniť, žalobe vyhovieť a priznať nárok na náhradu trov konania žalobcovi.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril podaním doručeným súdu 2. januára 2018 (list v spise č. 256) s tým, že sa v celom rozsahu stotožňuje s posúdením skutkového a právneho stavu odvolacím súdom v napadnutom rozsudku. Navrhol ho ako vecne správny potvrdiť a žalovanému priznať náhradu trov konania.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 385 ods. 1 C. s. p.) prejednal odvolanie žalobcu a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

7. Zo žaloby doručenej dňa 26. júna 2006 je zrejmé, že žalobca JUDr. Jozef Tarabčák, správca konkurznej podstaty úpadcu Lýdia - Jovsa, spol. s r.o. žiadal určiť, že zmluva o spolupráci uzatvorená

medzi žalobcom (úpadcom) a žalovaným Petrom Maričom zo dňa 1. marca 2005 je voči veriteľom úpadcu právne neúčinná.

8. Predmetom odvolania je rozsudok sp. zn. 4Cbi/1/2016-246 zo dňa 16. novembra 2017, ktorým Krajský súd v Košiciach žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania. Týmto rozsudkom Krajský súd v Košiciach rozhodoval už v novom konaní, na základe uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1ObdoV/19/2014 zo dňa 25. februára 2016, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky v dovolacom konaní zrušil rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Obo/26/2012 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 14Cbi/1/2011-158 zo dňa 2. februára 2012 a vec vrátil Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

9. Z obsahu odôvodnenia uznesenia sp. zn. 1ObdoV/19/2014 zo dňa 25. februára 2016 je zrejmé, že obidva rozsudky, a to rozsudok Krajského súdu v Košiciach, aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, dovolací súd označil za nepreskúmateľné lebo neobsahujú dostatočné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré súdy rozdelili Zmluvu o spolupráci na zmluvu o dielčie, keďže predmetná zmluva je zo dňa 1. marca 2005 nazvaná ako Zmluva o spolupráci a neobsahuje osobitné označenie v texte, že sa jedna o jej časť. Zmluva obsahuje aj ďalšiu zmluvu o úvere a jej tretia časť je zmluva o nájme. Dovolací súd dospel preto k záveru, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa nie je zrejmé, z čoho vyvodil záver, že žalobca v návrhu na začatie konania sa nedomáha určenia neúčinnosti zmluvy o úvere, ako aj zmluvy o nájme piliarskej výroby. Uviedol, že okresný súd v zmysle uvedeného posudzoval len platnosť zmluvy o spolupráci uzatvorenej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka a že odvolací súd napadnutým rozhodnutím doplnil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobca v žiadnom zo svojich podaní nežiadal určiť všetky zmluvy za neúčinné.

10. Treba uviesť, že dovolací súd namiesto označenia súdu „Krajský súd“ omylom uviedol „Okresný súd“, keďže okresný súd vo veci nikdy nerozhodoval. Z odôvodnenia dovolacieho súdu vyplýva, že zo žiadneho dôkazu nie je zrejmé, že by predmetom konania mala byť iba niektorá časť zmluvy uzavretej dňa 1. marca 2005, keďže ako je vyššie uvedené, žalobca sa v konaní domáha určenia neúčinnosti zmluvy s spolupráci v celosti. Z dôvodu, že v danej veci skoršie rozhodnutia súdov nižšieho stupňa boli už predtým dovolacím súdom zrušené a vrátené späť na ďalšie konanie uznesením č. k. 1MOBdoV/2/2010-114, pričom sa tieto súdy neriadili právne záväzným názorom vysloveným dovolacím súdom bolo potrebné vykonať k novo prijatým záverom aj náležité dokazovanie. Keďže pri rozhodovaní v napadnutej veci, odvolaní sa napadnutej veci, skúmaním okolností uvedených v odôvodnení zrušujúceho uznesenia sa súdy nezaoberali, dovolací súd dospel k záveru, že obidve rozhodnutia súdu odvolacieho, aj súdu prvého stupňa sú zaťažené vadou (§ 237 písm. f/ O. s. p.), ktorá je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia.

11. V tejto súvislosti je treba poukázať na rozhodnutie Krajského súdu Košice č. k. 4Cbi/22/2006-69 zo dňa 16. októbra 2008, ktorým v odvolacom konaní bolo rozhodnuté tak, že Zmluva o spolupráci zo dňa 1. marca 2005 uzatvorená medzi žalovaným a úpadcom Lýdia - Jovsa, spol. s r.o. je voči konkurzným veriteľom úpadcu právne neúčinná. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá.

12. Voči výroku rozhodnutia sa odvolal iba žalovaný. Žalobca voči rozsudku v prevyšujúcej časti, ktorou bola jeho žaloba zamietnutá, odvolanie nepodal, t. j. v tejto časti ostatných dvoch zmlúv (o úvere a nájme označených ako dielčie) sa rozhodnutie stalo právoplatným.

13. Žalobca až v podaní (list v spise č. 163) označenom ako odvolanie proti rozsudku zo dňa 2. februára 2012, ktorým bola jeho žaloba zamietnutá skonštatoval, že záver súdu je nesprávny, nakoľko súd sa nezaoberal platnosťou zmluvy o úvere a zmluvy o nájme časti piliarskej výroby, napriek tomu, že v tejto časti (zmluva o úvere a zmluva o nájme) existovalo právoplatné rozhodnutie.

14. Na základe tohto odvolania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 1ObdoV/19/2014-215 zo dňa 25. februára 2016, v ktorom rozsudok súdu prvej inštancie, aj rozsudok odvolacieho súdu označil za nepreskúmateľný práve z dôvodu, že neobsahuje dôvody prečo súdy

rozdelili Zmluvu o spolupráci na zmluvu dielčie.

15. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C. s. p.).

16. Na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 378 ods. 1 C. s. p.).

17. S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, v tomto ďalšom konaní (proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 14Cbi/1/2016-246 zo dňa 16. novembra 2017) bude vykonávať dokazovanie v intenciách uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1ObdoV/19/2014 zo dňa 2. februára 2016.

18. Žalobca toto konkrétne odvolanie proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16. novembra 2017 podal po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný sporový kódex - Civilný sporový poriadok, teda už za účinnosti Civilného sporového poriadku.

19. Podmienky, za ktorých bolo možno podať odvolanie (procesné účinky vyvolané podaním odvolania) je preto potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej od uvedeného dňa.

20. Proti rozsudku súdu prvého stupňa je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 355 C. s. p.).

21. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.).

22. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (§ 383 C. s. p.).

23. Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C. s. p.).

24. V danej veci odvolateľ za naplnený dôvod pre podanie odvolania označil ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

„Súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.).“

25. Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti odvolania je, či skutočne napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný a odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa neobsahuje, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil, či jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkázal na ustálenú rozhodovaciu prax tak, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je možné považovať za presvedčivé.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že v obsahu napadnutého rozhodnutia je uvedené čoho sa žalobca domáha, v bode 6, 9 a 10 odôvodnenia je tiež zrejmé, že konajúci súd skonštatoval, že ukrátenie uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky úkonmi žalovaného, ako aj obsah Zmluvy o spolupráci, nenasvedčuje snahe žalovaného odčerpať zisk, ale skôr nasvedčuje opak realizovať výrobu.

27. Právo rozhodnúť, ktorý z navrhovaných dôkazov účastníkmi konania súd vykoná, je jednoznačným a výlučným právom súdu. Súd nie je povinný na základe požiadavky ktoréhokoľvek účastníka konania vykonávať nimi navrhnuté dôkazy, ale práve naopak je právom súdu rozhodnúť, ktoré dôkazy za účelom spravodlivého rozhodnutia je potrebné vykonať. Súd môže vykonať aj iné dôkazy, než sú účastníkmi

navrhnuté bez toho, aby s vykonaním dôkazov, ktoré iba súd uzná za vhodné vykonať, účastníci konania súhlasili. Zo žiadneho procesného ustanovenia povinnosť vykonať dôkazy navrhnuté účastníkmi konania pre súd nevyplýva.

28. V danom prípade však pravdou je, že konajúci súd v odôvodnení rozhodnutia sa tvrdením žalobcu v tom zmysle, že by zisťoval skutočné príjmy z výroby boli len vo výške 277 454,- Sk a náklady 1 260 611,- Sk, ktorým tvrdením žalobca v konaní a taktiež na pojednávaní dňa 19. októbra 2017 ukrátenie veriteľov dôvodil, nevysporiadal. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia, konajúci súd iba stroho skonštatoval, že podmienky odporovateľnosti splnené neboli, t. j. dlžníkove právne úkony, ktoré ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky. Odvolací súd sa preto priklonil k názoru, že žalobca právom namieta nedostatočné odôvodnenie a tým aj porušenie práva na spravodlivý proces a z tohto dôvodu ide o odvolanie opodstatnené.

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky za účelom osvedčenia tvrdení a navrhnutých dôkazov žalobcom zvolal pojednávanie (20. novembra 2018) za účelom prejednávania odvolania voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 14Cbi/1/2011 zo dňa 16. novembra 2017 s tým, že pre odvolací súd v tomto konaní je právne záväzný názor dovolacieho súdu v uznesení č. k. 1ObdoV/19/2014-215 zo dňa 26. februára 2016.

30. Za týmto účelom oboznámil sporové strany s dôkazmi založenými v spise. Na základe tvrdenia žalobcu, že právnymi úkonmi žalovaného došlo k ukráteniu veriteľov úpadcu s poukazom na vyjadrenie žalovaného zo dňa 13. novembra 2011, odvolací súd zistil, že príjmové pokladničné doklady zo dňa 14. marca 2005 (č. l. 134 súdneho spisu), doklad zo dňa 7. júla 2006 (č. l. 135 súdneho spisu), príjmový pokladničný doklad, ako aj vystavený zo dňa 31. októbra 2005 (č. l. 136 súdneho spisu) a príjmový doklad (č. l. 141 súdneho spisu) týkajúci sa označenia guľatiny bez DPH boli všetky podpísané žalovaným, tak aj konateľom úpadcu. Z takto predložených dôkazov, i keď žalobca tvrdil, že ide o doklady dodatočne vyhotovené nie je možné dospieť k záveru, že žalovaný jeho právnymi úkonmi zmenšil konkurznú podstatu úpadcu tak ako tvrdí žalobca. Doklady ohľadne právnych úkonov vyplývajúcich zo Zmluvy o spolupráci svedčia o tom, že boli vyhotovené a podpísané ako dlžníkom, tak aj žalovaným a nie sú hodnoverným dôkazom o zmenšení majetku úpadcu zapríčineným žalovaným. Žalobca na dotaz súdu, keďže podľa neho išlo o vyfabulované doklady, či podal na žalovaného trestné oznámenie, oznámil, že nie, ale že podal žalobu proti žalovanému o zaplatenie súm, ktoré žalovaný získal na základe príjmového dokladu z faktúr na sumu 39 209,- eur a že toto konanie je prerušené.

31. V súvislosti so zisťovaním, či skutočne bola konaním žalovaného zmenšená konkurzná podstata úpadcu sa odvolací súd zaoberal aj zisťovaním, či žalovaný si skutočne požičal od úpadcu pôžičku ako tvrdil žalobca. Pri skúmaní tejto skutočnosti však s poukazom na právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach pod č. k. 15Cbi/19/2006-152 zistil, že Peter Marič v konaní o určenie pravosti pohľadávky vo výške 16 090,65 eur (484 747,- Sk) prihlásenej v konkurznej podstate úpadcu Lýdia - Jovsa, spol. s r.o. nepreukázal, že by mu na základe Zmluvy o spolupráci zo dňa 1. marca 2005 (titulom jeho pôžičky úpadcovi) vznikla pohľadávka vo výške 484 747,- Sk, t. j. že skutočne si od dlžníka (v tomto konaní žalobcu) požičal.

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky v podstate aj na základe tohto dôkazu (i keď v konaniach v opačnom postavení žalobcu a žalovaného) dospel k záveru, že Peter Marič (žalovaný) nezmenšil konkurznú podstatu úpadcu jeho konaním, že by si v rámci zmluvy o spolupráci od úpadcu požičal.

33. Najvyšší súd Slovenskej republiky zo žiadneho dôkazu založeného v spise nemal za preukázané, že žalovaný v rámci zmluvy o spolupráci zo dňa 1. marca 2005 odčerpával finančné prostriedky dlžníkovi, čím znížil konkurznú podstatu úpadcu a teda ukrátil konkurzných veriteľov úpadcu. Žalobca toto jeho tvrdenie nedoložil žiadnym písomným dôkazom, teda ide o tvrdenie založené iba na jeho domnienke.

34. I keď z predložených dokladov založených v spise je zrejmé tvrdenie žalobcu, ohľadne skutočnosti, že k zníženiu majetku úpadcu došlo, toto tvrdenie nie je postačujúcim dôkazom v tom zmysle, že k

tomuto zníženiu došlo práve právnymi úkonmi žalovaného vyplývajúcimi zo Zmluvy o spolupráci zo dňa 1. marca 2005.

35. Z dokladov predložených žalobcom v konaní taktiež nie je zjavné, u ktorých konkurzných veriteľov, pri ktorých ich konkrétnych pohľadávok malo dôjsť k ich ukráteniu.

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky z hore vyššie uvedených dôvodov po doplnení dokazovania sa preto stotožnil s vysloveným názorom súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, že podmienky stanovené zákonom pre vyslovenie neúčinnosti zmluvy o spolupráci zo dňa 1. marca 2005 neboli naplnené.

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na § 387 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

38. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 2 C. s. p. tak, že úspešnému žalovanému priznal trovy v odvolacom konaní za dva úkony (vyjadrenie k odvolaniu a účasť na pojednávaní).

39. Rozsudok prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. C. s. p.). Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).